

Литературно ЗЕМЕДЕЛСКО ЗНАМЕ

СЪЮЗ НА ПИСАТЕЛИТЕ
ЗЕМЕДЕЛЦИ В БЪЛГАРИЯ

45 години от кончината на
д-р Г. М. ДИМИТРОВ
/1903-1972/

**САМ СЕ
ОРИСА**

Есе от Искър
Шуманов

Прозорчето от изток се отваря. Зората събир сноп от разпръснатите си светлинки и ги праща в стаята.

Лъхва и Беломореца. Той помилва новодошлото, погали го бащински и се разигра на север.

Задават се три прегърбени старици. Главите им са закрити с разноцветни шами.

„Па да сме влезли, а?“ запита едната.

„Ами... момче е. Нека то само да си определи бъдещето“ отговори й Черната шамия.

И трите повличат уморени крака по пътя си.

А момчето в пелените не чу, не видя. И остана само да определя съдбата си.

То още не знае, че идва на бял свят, на родна земя под чуждо робство.

Идва на 14 април 1903 година. Идва в с. Ени чифлик, до топлото море, в присъединената от Турция, но заселена и от гърци българска земя. Момчето се ражда под двойно иго.

Когато гръцкият поп провесва дългата си брада над лицето му, кръстникът промълвя „Георги“. И то, което орисниците орисаха само да определи съдбата си, стана Той Георги /Земеделец/.

Занапред Той ще се бие, ще пада и ще става, ще губи и ще побеждава в битките със змейове с кафяви люспи, змейове с червени люспи, но никога не ще се предава. И ще се бие винаги за народа, за българския народ, за България...

Глухо е във Вашингтонска болница. Сряда, 29 ноември 1972 година.

Пред погледа е залез.

Няма полъх от Беломореца.

От 69 напълно изживени години, само непълни 25 са в България. Останалите по чужди земи, гонен от свои и от чужди. Бит, но непобеждаван. И винаги с народа, с България в сърцето...

Орисниците го бяха подминали. И той сам себе си ориса в борбата за свобода, независимост, справедливост.

Затова името му греє в много сърца. Вярата му пламти в много души...

**НА 6 ДЕКЕМВРИ СЕ НАВЪРШИХА 9 ГОДИНИ ОТ
ПРЕВРАТА В БЗНС, КОЙТО СЕ ОТРАЗИ ПАГУБНО
ВЪРХУ ОРГАНИЗАЦИЯТА, ВЪРХУ ЖИВОТА НА
ВСЕКИ ЧЕСТЕН СДРУЖЕН ЗЕМЕДЕЛЕЦ, ВЪРХУ
СИМПАТИЗАНТИТЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКАТА ИДЕЯ И
ЦЯЛОСТНИЯ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ
ПРОЦЕС В СТРАНАТА.**

Повече по темата очаквайте в следващия брой.

Честито Рождество Христово!
Честита новата 2018 година!

*Уважаеми колеги,
Скъпи земеделци и земеделки,
От сърце Ви желаем крепко здраве,
голямо лично и семейно щастие и много
радости през цялата 2018 година!
Весели коледни, новогодишни и други
празници!*

ЛИТЕРАТУРНО ЗЕМЕДЕЛСКО ЗНАМЕ

**Отпечатването на брой 4/2017 на
в-к „Литературно земеделско
знаме“, се финансира от
съпругата на Здравко Първанов,
фрау Ханнелоре Първанов.**

ДАРЕНИЯ

за в. „Литературно земеделско
знаме“

Георги Пинчев - 50 лв.
Сдружени земеделци
от Пазарджик - 40,00 лв.
Тодор Цанев - 12,00 лв.
Васил Калфов - 10,00 лв.
Тако Караиванов - 10,00 лв.
Иван Селановски - 5,00 лв.
Цветан Лалов - 5,00 лв.

**Скъпи приятели,
БЛАГОДАРИМ ВИ!**

Парите за дарения и абонамент изпращайте на адрес:

София - 1309, ж.к. „Света Троица“,

бл. 326, вх. В, ап. 67

Мargarита Цветанова Дукова - тел.: 0895205522

По време на Освободителната война пак е сред народа. Възторжено посреща руските войски и тогава създава прочувствената ода „Кат Русия няма втора тъй могъща на света!“. Организира българска съгледваческа мрежа в тяхна помощ и лично ги повежда по проходи и пътеки.

След Освобождението е член на Учредителното народно събрание, народен представител, председател на Народното събрание, министър на просветата, министър на външните работи, един от водачите на Либералната партия. Съединението през 1885 г., което имперска Русия не признава, го сварва болен и уморен, но неговият авторитет е нужен на българската нация и държава и той приема да е подкомисар в Пловдив до признаването на съединението от Европа. По-късно, макар и не съгласен с водената от Стефан Стамболов политика на откъсване от натрапеното влияние на Руската империя той недоумява жестокото убийство на Стефан Стамболов посечен на улицата на 3 юли 1895 г., като председател на Народното събрание, наричан от фанатизирани русофили диктатор. Този родолюбив и миролюбив човек не си представя така разправата с политическия противник, както не си е представял апетитите на една имперска държава... В същата година, само след десет дни от убийството на Стамболов, Славейков умира в София, в малката си къща, която шеговито я наричат парламент, защото винаги е била пълна с хора. Тя се е намирала на източния край на днешния столичен площад, наречен на негово име.

190 години от рождението на
ПЕТКО РАЧОВ СЛАВЕЙКОВ
(1827 1895)

ПОЕТ, ЖУРНАЛИСТ,
ФОЛКЛОРИСТ,
ОСНОВОПОЛОЖНИК НА
БЪЛГАРСКАТА ДЕТСКА
ЛИТЕРАТУРА

Негови съвременници, историци и критици наричат 60-те години на Възраждането „периода на Славейков“. Само творчеството му е толкова огромно по идеи и жанрове, че не може да се вмести и в една епоха. Той е поет-родолюбец, поет-гражданин, поетичен художник на пейзажни стихове, в които красотата на българската природа е осветлена от възторжени синовни чувства. Пише и превежда нежни любовни песни. Твори остроумни епиграми, басни наситени с мъдрост и поуки, стихотворения за деца... Събира народно творчество...

Иван Вазов говори с дълбока почит за него: „Едно голямо и звучно име: Петко Славейков! Да, Славейков, моят учител. Най-важният период на нашата история периодът на

борбата ни за духовно освобождение беше напълнен с неговата дейност, с неговото слово, с неговото име. Родолюбец горещ, ум богат, вестранен, той даде най-силния подтик на народното свестяване... душа упорита, желязна, родена за борба. Славейков пренесе като твърд гранит всичките бури на една мъчна епоха и служи за тръбач на въздишките и ламтенията на цял един народ, внимателно слушан в неговото сладко и гръмка слово...

Петко Славейков произлиза от народните дълбини. Негови учители са животът и народните песни и мъдрости, самоук, а високите постижения в неговия творчески път са показател не само за неговата силна воля, жизненост и дарование, но и за неизчерпаемите духовни сили на българския народ, способни да съхранят творческата си мъдрост и мощ през годините на робство и исторически несгоди и изпитания. Целият живот на Славейков е белязан със всеотдайно служене на народа. Още като юноша, 15-годишен става учител. Още като юноша, по свой начин, подема борба с Търновския гръцки владика, иронизирайки го чрез песен.

Непокорният даскал е пъден - от място на място. Град Трявна ще помни неговото по-дълго присъствие там. Когато през 1864 г. се установява в Цариград вече е утвърдено име в църковното движение за независима Българска църква и в Българската възрожденска литература.

Там неговата дейност е многостранна: превежда Библията, редактор е на вестници, между които в. „Македония“ (1866 - 1872 г.), журналист, литературен критик, поет, публицист, печатар, учител...

Там за около десет години е редактор на осем вестника, автор и преводач на около осемдесет книги. В знак на уважение, неговите съвременници се обръщат към него с „Дядо Славейков“, а той е само на 33 години.

Славейков вярва в мирната легална борба, но през време на Априлското въстание е арестуван и хвърлен в турските зандани.

Мargarита Нешкова

80 години от смъртта на Йордан Йовков ВЪЛШЕБНИК НА БЪЛГАРСКАТА ПРОЗА

Неговото вълшебно слово ни е запленило още от детството, за да не ни напусне до края на земните ни дни Съпътстват ни незабравимите Албена, Боряна, Василена, Нона, Шибил, Индже, Люцкан... И още много обаятелни, романтични и трагични герои от творбите му ни привличат с чистата си нравственост, високия си морал, патриархалната си първичност, душевната си красота, духовната си извисеност...

Певецът на Добруджа има нелека житейска съдба, но тя му помага да опознае и претвори човешката душа, българският характер във всичките му измерени, изконните народни добродетели...

Преминал по дългите кървави пътища на войната, разочарован от жестокостта и безсмислието ѝ, от смъртта на хилядите невинни жертви, талантливият писател търси утеха в героиката, легендите и преданията на историята, в магията на спомените от детството и младостта си, от Жеравна и Добруджа... Потъва изцяло в атмосферата на онова време, за да създаде великолепните си разкази и новели...

В най-хубавите си творби от книгите „Женско сърце“, „Ако можеха да говорят“, „Вечери в Антимовския хан“, „Старопланински легенди“ и др. с непостижимо майсторство Йовков прониква дълбоко в бита на българина, в глъбините на човешката душа и психика. От цялото му творчество лъхат: хуманизъм, повик за човечност и доброта, синовно преклонение пред българската земя необятна Добруджа и гранитния Балкан.

Творчеството му е богато на теми и идеи: доброто и злото, щастието и нещастията, красотата и грозотата, любовта и омразата, войната и мирът, вечното и преходното в живота... Тези вечни теми са занимавали стотици български и световни писатели. Но Йовков достига до дълбоки художествени прозрения за националния характер, за човека и битието. Неговите изящни разкази, новели и драми обхващат развълнуваното пълноводие на живота.

Героите на Йордан Йовков са силни люде, обикновени хора от народа, които са обладани от чистия порив към доброта, красота, човечност, светли мечти, жизнелюбие, романтика... Това са състрадателни, милосърдни и благородни хора. Едни извървяват сложния път от злото до доброто, други преминават през катарзисното душевно пречистване и стигат до просветлението, трети просто са благородни...

Една от причините за магическото въздействие на непреходното Йовково творчество е богатият, свеж прости народен език. Сякаш словото му извира от народната душа и се лее гладко, сладко, тихо...

Поради всичко това творчеството му е неподвластно на времето.

Сменят се поколенията на тази вечна българска земя...и всички по своему преосмислят посланията на вълшебното му слово.

И днес в мигове на покруса и радост си припомняме мъдрите житейски обобщения, до които е достигнал писателят. Както например онези покъртителни думи на Петър

Моканина, събрали в себе си мъката на целия свят: „**Боже, колко мъка има по този свят, боже!**“

Или: „Шибил започна да брои, за да види колко години ще живее, но после се замисли за възрастта си и му се стори, че е вече стар. Спомни си Рада и се усмихна: „Каква чудновата бърканица - мислеше си той - от жена, дете и дявол! И как всичко и прилича; каже нещо - умно е, направи нещо - хубаво е!“ И той я виждаше тъй, както беше я виждал, когато държеше иглата с конеца в устата си, гледаше го и се усмихваше. „Не игла - помисли си пак Шибил и въздъхна. - Нож може да държи тъй в устата си, и от тоя нож човек на драго сърце би умрял!“

Кирил Назъров

СВИЖДАНЕ

Като клетва -
сто пъти изречена,
тежат ми ненаписаните мои стихове...
Рушат се - тухли неизпечени,
оставени на ветрища и дъждове.

Като деца -
без майка и без име,
към мен ръце за зальче насочили -
следят ме образи,
стрелят рими
във топлите ми слепоочия...

Във тъмния затвор на черепа
извиват жални гласове,
будят ме - стъпките отмерени
на ненаписаните мои стихове.

Затуй -
не ми се смейте като виждате,
че си говоря сам и углъбен,
при тях съм аз на мило свиждане,
от всичко друго отчужден!...

Петко Огойски

РОДНА СТЯХА

Стихия вие, блъска сняг в стъклата,
вилнее в ледената нощ сърдито.
А в мрака като пряспа страховита
небето висне ниско над земята.

Навън от студ дърво и камък стенат,
но в стаята огнището ме гали.
За кой ли път така от зимна хала
уют ми дава къщата рождена?

От огъня ѝ въглен жив ще взема,
Където и да ида в мен да грее.
А върна ли се някой ден при нея,
тя с майчина любов ще ме приеме.

Димитър Южнянин

ДЕНЯТ Е НАЦЪФЪТЯЛ КАТО МУШКАТО

/Нещо като поетичен
предговор от самата
авторка Милена Филипова/

Не знам защо тази стихосбирка е такава, освен, че сигурно прилича на мен усмихната, ведра, засмяна, понякога тъжна, потъваща дълбоко в размишления, а понякога по детски ленива да търси смисъла, когато той сладко почива в нея и няма нужда да го търси. Винаги съм бягала от тъгата, затова и стихосбирката по-често е изпълнена с пръски жизнерадостен морски смях, лятно великолепие, пролетна свежест или есенна умиротвореност, защо не, и зимна тишина. Тъгата ѝ обикновено е дъждовна и дълбока, но краткотрайна. Така или иначе я написах, за да можеш Читателю да си харесаш нещо и да си го вземеш за из път някой ден или някоя нощ, когато ти е тъжно, да надникнеш в морските ширини на лятото или да си побъбрим за смисъла, който често ни убягва, или за мостовете от вяра, които всеки ден изграждаме и рушим в себе си. Най-вече я написах, за да се срещна с Тебе, защото най-хубавото на писането е срещата с Читателя. Колкото и съкровено занимание да е писането, то е немислимо без него, иначе се превръща в самотно и тъжно преживяване, което несподелено с никого губи своя изконен смисъл, поне за мен...

Така, че на добър път към читателя! Добре дошъл на моите поетични ширини и наслука, дай Боже да ти хареса пътуването!

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Рождество непознато,
най-любимо, когато
през мъглата проглеждам
с най-добрата надежда.

И за мене се ражда,
утолил всяка жажда
за любов и пощада
и спасил за награда.

И във яслата, взряна,
как откривам промяна:
от детето божествено
е сърцето тържествено,
е сърцето щастливо
и добро, милостиво.
Вечността преоткрила,
се изпълвам със сила.

И прославям те Боже,
със гласа си възторжен,
и смирено те моля:
да те следвам по воля!

Милена Филипова

БЕЛИ ЛЯСТОВИЦИ

На Йордан Йовков/1880 1937 г./

В ширна Добруджа
златни ниви
потъват в необята на небето...
И сред лястовици полетели
бяла
е събрала
всичките надежди на полето.

А каруци писани
и Добруджански песни
стоплят на писателя сърцето.
И на християнин
пристаналата мюсюлманка...
И до поклонник на Аплах
крачещата християнка...

И Човешкият ни род е по-богат,
защото всякой за всякого е брат!
Защото грее справедливост, свобода -
жадувани, сънувани, мечтани
затворили поредни рани...

Маргарита Нешкова

АЗ, ЕДИН ОТ ВАС

Прочетете тази книга! В нея се задават въпроси и търсят отговори... „Защо при наличната многохилядна армия от герои на социалистическия труд носители на ордени първа, втора и трета степен и защо след като близо половин век родните вестници, радиа и телевизии непрекъснато изтъкваха голямото превъзходство на социализма над капитализма, този превъзходен социализъм претърпя катастрофален икономически срив и капитулира? Защо?“ И много други въпроси...

Освен, че е един от нас, за себе авторът споделя: „Не крия селския си произход... от ралото до атомния век. За мен животът си остана бреме на простия обикновен човек.“ Ето и едно от стихотворенията в книгата на Мирчо Момчилов:

СТРАННИ МИСЛИ

Веднъж, когато всички спяха,
в мен странни мисли долетяха
че е време да запая,
вместо в сънищата да се рея?
Да пея във такова време,
когато всеки сладко дреме,
каква ли песен да подхвана,
та аз желан певец да стана?
За маковете ако пея
ще ме издигнат над Орфея,
но според моята представа
това не е достойна слава.
Затуй реших да пея песни
за птици твърде интересни,
наляво спят, не се обръщат,
назад живота да не връщат.
Народът с нравите им свикна,
но истински не ги обикна,
от тях едва ли някой чака
да възвестят зора след мрака.
Зората първи я усещат
и с песен радостно посрещат
певци в гнезда въвн, на открито,
от клонки и тревички свито,
а не грабливи хищни птици,
останали веч без езици,
със дълги нокти, остри човки,
в грабеж на мърша хитри, ловки.
Сменили си гнездата с вили,
за да укрепват своите сили.
Канят приятели на чашки,
ядат и пият по юнашки
и с пир сред дивната природа
следят живота на народа.
Опиянени грачат, пеят:
- Днес всички хубаво живеят.
Ала когато гарван грачи,
за никой песен туй не значи,
това по-скоро е прокоба,
че някому подготвят гроба.
Тези, които са във вили,
ползват закони за закрили,
а волните певци, поети
отиват си злочести, клети...

Мирчо Момчилов

2018

СЪЮЗ НА ПИСАТЕЛИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ

Януари							Февруари							Март						
П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н
1	2	3	4	5	6	7				1	2	3	4				1	2	3	4
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	5	6	7	8	9	10	11
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	12	13	14	15	16	17	18
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	19	20	21	22	23	24	25
29	30	31					26	27	28					26	27	28	29	30	31	

Април							Май							Юни						
П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н
						1		1	2	3	4	5	6					1	2	3
2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10
9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17
16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24
23	24	25	26	27	28	29	28	29	30	31				25	26	27	28	29	30	
30																				

Църковни празници през 2018 година:

януари: 1 Васильовден,
6 Богоявление, Йордановден,
7 св. Йоан Кръстител,
12 св. Татяна, 17 Антоновден,
18 Атанасовден
февруари: 1 Трифоновден,
2 Сретение Господне,
10 св. Валентин
март: 5 Голяма задушница,
6 Месни заговезни,
13 Сирни заговезни,
14 начало Велик пост,
19 Тодоровден, 25 Благовещение
април: 23 Лазаровден,
24 Цветница,
29 Разпети петък
май: 1 Великден,
2 св. Борис,
6 св. Георги, 11 св., св. Кирил и Методий,
21 св. св. Константин и Елена
юни: 9 Спасовден,
14 Всички български светии,
18 Черешова задушница,
19 Петдесетница,
20 Свети Дух,
24 Еньовден

- 1 януари 2018 - Нова година
- 3 март - Ден на Освобождението на България от османско робство
- 8 април - Великден християнската религия отбелязва Възкресение Христово
- 1 май - Ден на труда и на международната работническа солидарност
- 6 май - Гергьовден, Ден на храбростта и Българската армия
- 24 май - Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост
- 6 септември - Ден на Съединението на България
- 22 септември - Ден на независимостта на България
- 24, 25, 26 декември - Коледа

Църковни празници през 2018 година:

юли: 7 св. Неделя,
17 св. Марина,
20 Илинден
август: 6 Преображение Господне,
15 Успение Богородично
септември: 8 Рождество на Богородица,
14 Кръстовден,
17 Вяра, Надежда, Любов и София,
октомври: 6 св. Тома,
14 Петковден,
26 Димитровден
ноември: 5 Задушница,
8 Архангеловден,
16 Ден на християнското семейство,
24 св. Екатерина,
30 св. Андрей
декември: 4 св. Варвара,
5 св. Сава,
6 Никулден,
9 св. Анна,
20 Игнажден,
24 Бъдни вечер,
25 Рождество Христово,
27 - Стефановден

Юли							Август							Септември						
П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н
						1			1	2	3	4	5						1	2
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23
23	24	25	26	27	28	29	27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30
30	31																			

Октомври							Ноември							Декември						
П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н	П	Вт	Ср	Чет	Пет	С	Н
1	2	3	4	5	6	7				1	2	3	4						1	2
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23
29	30	31					26	27	28	29	30			24	25	26	27	28	29	30
														31						